



Van Zyl kondig aan hy tree uit

Wim Pretorius

Ná 'n lang loopbaan, besaai met alles van tranes tot vreugdevure, het die Suid-Afrikaanse 400 m-hekkiesatleet LJ van Zyl besluit dis tyd om sy spykerskoene finaal weg te pak. Maar dat Van Zyl (32) hoegenaamd 'n loopbaan in atletiek kon nastreef, laat staan nog 'n gros medaljes by groot byeenkomste kon versamel, is eintlik ongelooflik.

"Een van die grootste redes waarom ek so 'n groot liefde vir sport en atletiek het, kom nadat ek as vyfjarige met polio gediagnoseer is," het Van Zyl die afgelope week in sy huis in Pretoria gesê.

"Ek het op 'n plaas grootgeword met 'n slegte linkerbeen wat ek moes saamsleep tot só 'n mate dat my broeke altyd aan die een kant geskeur was."

Dit was juis atletiek wat dié jong seuntjie aangespoor het om nie te gaan lê nie.

"In daardie stadium was die Olimpiese Spele van 1992 (in Barcelona) aan die gang. Ek het vir my ouers gesê ek wil eendag ook by die Spele hardloop en het begin oefen. Ek het op die plaas die heeltyd probeer hardloop en die plaaswerkers uitgedaag om teen my te hol. Mettertyd het die polio genees en ek het by die Olimpiese Spele van 2008 in Beijing in die blokke gesak."

Hy het ook aan die Spele in 2012 in Londen en in 2016 in Rio de Janeiro deelgeneem.

Hy het twee Statebond-medaljes in die 400 m-hekkies, een by die Wêreldkampioenskappe, drie by die Afrika-kampioenskappe en sewe by die nasionale kampioenskappe in sy loopbaan verwerf.

Sy swanesang by die Statebondspele in Australië se Goudkus was egter nie só soet nie. Hy het vyfde in die uitdunne klaar-gemaak.

Tog sal hy terugkyk op sy loopbaan en meer reënboë as donderwolke raaksien.

Hy het in 2006 in Melbourne die goue medalje by die Statebondspele verower in 'n byeenkomsterkordtyd van 48.05 sekondes.

"Sedert 2002 was ek baie bevoorreg om nooit 'n besering te kry wat my vir lank uitgehou het nie," vertel Van Zyl.

"Maar ná 17 jaar van aanhoudend deelneem, is dit moeilik om die mededingende ingesteldheid te handhaaf en gemotiveerd te bly.

"Miskien het die werklikheid (van uittree) my nog nie getref nie, maar ek weet ek kan nie nog 'n jaar of so aangaan nie, selfs al voel my liggam piekfyn."

Atletiek het ook sy pad met dié van sy vrou, Irvette, laat kruis. Sy is self 'n goeie langafstandatleet.

"Ek is atletiek so baie verskuldig. Dis waar ek my vrou ontmoet het in 2004 met die Suid-Afrikaanse junior kampioenskappe in Bloemfontein. Ek het deelgeneem vir Vrystaat en hierdie blonde meisie van Sentraal-Gauteng gesien deelneem aan die



LJ van Zyl die afgelope week in sy huis in Pretoria met van die medaljes wat hy in sy loopbaan gewen het. Die voorste een is sy brons in die 400-hekkies by die Wêreldkampioenskap in 2011. In sy regterhand is die glaskoen wat hy in 2011 by die Golden Spike-byeenkoms in Ostrava gewen het. Sy 47.66 daar is steeds die byeenkomsterkord.

FOTO: DEON RAATH

Van polio tot podium



LJ en Irvette van Zyl met hul eersteling, Louis, in 2015. Die egpaar se tweede seun word in Junie gebore.

FOTO: THAPELO MAPHAKELA

800 m en die 1 500 m en dis waar ons die eerste keer kontak gemaak het."

Hulle het in 2012 getrou en in

Junie sal hul tweede seuntjie sy opwagting maak.

Dié oudleerling van Grey-kollege in Bloemfontein, wat ook in

2003 as kranige rugbyspeler op vleuel vir die skool se eerste span uitgedraf het, het in sy loopbaan die 400 m-hekkies 154 keer in minder as 50 sekondes voltooi.

Hy spog met 'n persoonlike beste tyd van 47.66 sek. - 'n nasionale rekord - wat hy twee keer in 2011 gehardloop het. Nog net een atleet, Félix Sánchez van die Dominikaanse Republiek, kon sedertdien 'n vinniger tyd in dié nommer op die stophorlosie sit. Sánchez het in 2012 47.63 sek. gehardloop en is 'n tweemalige Olimpiese en Wêreldkampioen.

Van Zyl se naam het in 1999 vir die eerste keer in die Suid-Afrikaanse Atletiekjaarboek verskyn, maar nie in sy voorkeur-item nie. As 14-jarige het hy 22.60 sek. in die 200 m gehol. Minder as 'n jaar later het hy daardie tyd tot 22.09 sek. verbeter en sommer op dieselfde dag ook 'n nasionale junior rekord in die 300 m-hekkies opgestel in 36.83 sek.

Van Zyl se o.18-wêreldrekord in die 400 m-hekkies met 'n hoogte



Ek het op 'n plaas grootgeword met 'n slegte linkerbeen wat ek moes saamsleep tot só 'n mate dat my broeke altyd aan die een kant geskeur was.

van 91,4 cm staan steeds. Hy het in 2002, 'n dag voordat hy 17 geword het, in 'n tyd van 48.89 sek. by die o.18-Wêreldkampioenskappe in Kingston, Jamaika, gewen.

Nog 'n Suid-Afrikaner, Sokwakhana Zazini, het in 2017 48.84 sek. gehardloop vir 'n nuwe o.18-wêreldrekord, maar dit was met die hekkies op 84,0 cm gestel.

In 2015 het Van Zyl ook die tweede vinnigste tyd nog in die 200 m-hekkies gehardloop toe hy in Manchester in dié vreemde nommer die wenstreef in 22.10 sek. oorgesteek het.

Hoewel sy tyd as atleet nou iets van die verlede is, is Van Zyl nie van plan om heeltal van die baan weg te stap nie. "Daar is 'n paar dinge aan't kom, maar ek gaan Tuks se nuwe spanbestuurder in atletiek word," sê hy.

"Dit gaan 'n aanpassing wees om van die buitekant te moet toekyk en nie meer op die baan te staan nie."

Waar Van Zyl destyds die vaandel by Llewellyn Herbert en Ockert Cilliers moes oorneem, is dit ook nou tyd vir 'n nuwe generasie om hom op te volg.

In sy afwesigheid sal Zazini en Zeney van der Walt, die ander plaaslike o.18-wêreldkampioen in die 400 m-hekkies (vrou), as dié gunstlinge beskou word vir die rol as medaljewenners, maar hulle het groot skoen om vol te staan.